VIERSURI

DE

NICOLAE CONSTANTINIU

R. P. R.
Sfatul Popular al Capitalei
Biblioteca Centrală

MOTTO:

Cât spirit de preț mare
Nu zace 'n noi sub pături,
Stând stâlpi de 'mpiedecare
Fiind ne dați în lături!

N. Constantiniu.

MOTTO:

A nemuririi rază
De care-un sorț dispune,
Prin ce har mai veghează,
De-i stinsă ori apune?

N. Constantiniu.

— 1910 —
Tipografia, Legătoria de Cărți și Secția de Cartonage
N. I. MACAVEI, Craiova.

1 Leu.

www.digibuc.ro

VIERSURI

DE

NICOLAE CONSTANTINIU

MOTTO:

Cât spirit de preț mare
Nu zace 'n noi sub pături,
Stând stâlpi de 'mpiedecare
Fiind ne dați în lături!

N. Constantiniu.

MOTTO:

A nemuririi rază
De care-un sorț dispune,
Prin ce har mai vegheză,
De-i stinsă ori apune?

N. Constantiniu.

— 1910 —
Tipografia, Legătoria de Cărți și Secția de Cartonage
N. I. MAĊAVEI, Craiova,

1 Leu.

www.digibuc.ro

MAJESTĂŢILOR LOR

ELISABETA şi CAROL

Regina şi Regele României

CUVÎNT SOLEMN

Spre a se privi prinosul dăruit de 'nnalte vécuri
Se-oţeleşce Atmosfera, îngheţată peste lacuri
Spre-a 'ncolţi 'n cristali de piatră nimbii de eternizare
Ca din scăpărări de fulger în natură grea şi tare.
Şi cât o concepţiune, stranie de fár'imagini
N'ar găsi în spaţii fruntea-i pe un text de mii de pagini,
Tot fără de comparare este ţelu 'n câmp ermetic
Aureolat în giulgiul cel mai candid şi estetic.
Dar destinului nu-i pasă de-a vîltorii dar sau armă
Şi-ori-ce contemplare 'n cale-i o păşeşte sau o sfarmă,
Spre-a se face calm curentul, fără piedici ori zăgazuri
Par'că vrênd a fi nivelul pe-un fel singur de talazuri ;
Şi trec ast-fel vremi şi clipe cu vederi nedrepte-ori juste
Din ochirile înnalte pân'la cele mai înguste ;
Şi ori-cât ar fi să şadă la rĕspîntii ţelu 'n flamuri,
Tot stă pausa arbitru şi priveşte din spre gémuri.

www.digibuc.ro

Când simbolul e nalt sceptru, ca fantastică icóná
E orânda aclamată ca o astră diafană;
Ast-fel că se redespică al emblemelor tezaur
Pentru rîvna cea mai castă, conferită de-un biet laur!
Tot cu-accent intim și gingaș și armonios de-al Firii
E și sorțu 'n rezlețire al simbolului măririi;
Și când stă cu adăpostul vr'unii mari lumini de strejă,
Cum de póte, să mai ție și-alt reflex mai scump în vrajă,
Când privirile integre și limanurile-atinse
Abia pot sta prin resórte lângă forțele substinse!
N'ar fi fruntea cu emblema, în proprice-armonisare?
Nu ar fi să mi să bată inima în rĕsfĕț mare?
E înnaltă—apropierea, dar contrastul n'are-acórde,
Ast-fel că lumina 'ncinsă precum e aprinsă, arde.
Cate tótă limpezirea înnălțimea istețimii,
Și acordul să-l menție din favorile mulțimii!
Iar vederile să'și pue lângă cea mai scumpă tréptă
Precum ochiul nu contemplă și gândirea nu aștéptă,
Și cu pene oțelite să rivalisege spasmul
Ce-a putut, să închege 'n minte gloria și tot sarcasmul;
Fără a atinge-o rază de la loc de-onor sau slavă
Și să fiu lăsat cu scutul, ca vulcanul cu-a sa lavă;
Și a întremării cumpĕt, ce din craniu se revarsă
Să stea 'n mâna-i de balanță, cu memorie neștérsă.

www.digibuc.ro

CE SUNTEM?

Nici o faptă cu ispravă,
Nici o veste, nici un gând,
Nu produce vază 'n viaţă
Scopul sorţii nóstre dând.

Edificiul firii, însă,
Ce se poate 'nşir vedea,
Este plin de-ast-fel de daruri
In cât scopul 'l póte da.

SPRE AURORĂ

Vr'un manifest vivace
Cu-ocârmuire 'n lume,
N'a reuşit a face
A omenirii nume.

Ori n'are amor propriu?
Ambiţie nu are?
De pare ca impropriu
Un zel în scumpă flóre?

Priviţi dar în spre ceruri
Şi contemplaţi domnire!...
Deci cine prin eteruri
Stăpână e pe Fire

www.digibuc.ro

Şi sciţi că Aurora
Luminile împarte,
Când Sórele dă ora
Toţi sorţii a se 'mparte!

Şi noi n'am ajuns încă,
Să ne asanăm sâmbria,
Ce amintire-adâncă
Salută măreţia?!

Să stăm smeriţi atunce
Şi-onoarea tuturora
Să fie,... să se arunce
Spre cerul cu-Aurora.

Lumina ei cea blândă
De vécuri ne dă raze,...
Şi plângem de osândă
A ţărmurilor oaze!

Căldură are dânsa?
Noi scim. Ea e eternă?
Să nu luăm prin tr'însa
Virtutea cea externă?

Dar vai! N'ar fi ca'n urmă
Să ne luăm résplata,
Când ne-am mira, cum scurmă
In minţi vr'un spor de-a gata?!

www.digibuc.ro

Să fim atunci cu frică,
Şi să gândim la sórtă;
Mult nu-i de la nimică
Şi pân'la viaţă mórtă.

Ea fie adorată.
Dar noi!? Nu zicem óre
De viaţa 'ncoronată
Cu graţii şi onóre?

Să ne-admirăm orânda
Cinstiţi în ori-ce oră,
Şi să formăm isbânda,
Gândind la Auroră.

URSITA MEA

Intrunitu-s'au măreţii
Insufleţitori ai lumii,
Spre-a 'ntreba de mersul vieţii...
Despre a mea sórtă cum mi-i.

Tăcênd, *aerul* ascultă,
Ce întrébă întâi Luna:
„Suferit-a vreme multă"!
Stelele ḑic: „Tot-de-a-una".

www.digibuc.ro

Sórele cu-amărăciune :
„A avut ţile senine“?
Norul în rĕspuns îi spune :
„A avut dar prea puţine !

Pâlpâind întrébă *Focul* :
„Unde-i va fi cel mai bine ?“
„Und'l'aştéptă de veci locul“
A rĕspuns Pământu „'n mine,“

Vîntul vîjâind prin unde :
„De ce *bun* are-atunci parte“?
Apa clocotind răspunde :
„Ia de mórte“ !

FEMEEA

Ea m'a dat fiinţă 'n lume
M'a 'nvĕţat, cum se vorbesce,
M'a ferit de foc, de apă,
Viaţa-mi ei se datoresce.

Ea m'a pus pe calea 'n care
Trebuiam, a mĕ 'ndrepta
Şi mi-a arătat povaţă
Cum e bine-a mĕ purta.

www.digibuc.ro

Astă-ḍi totul îmi surîde,
Veselă e viaţa mea ;
Veselie, fericire...
Cine-aduce de cât *Ea* ?. .

RĂMAS CODRULUI

Rămâi codrule cu bine,
Dar să ţi-amintesci de mine,
Când ai fi sărac în frunză
Să nu pótă, să se-ascunză
Paserea ce-o fi, să cadă
Şoimilor năprasnici, pradă ;

Că şi eu voi fi ca tine,
Amărît, ca vai de mine ;
Tu vei plânge după haină
Eu mi-oi plânge sórta 'n taină ;
Că-s cu inima pustie
Şi înclin cătră urgie.

Când te-o bate vêntul, iarăşi
Om fi amândoi tovarăşi ;
Tu desmoştenit de frémĕt
Ai să scoţi din ramuri gémĕt,
De-or să plângă de-a ta jale
Paserile 'n a lor cale,

www.digibuc.ro

Eu bătut de vîntul sorţii,
Mĕ voiu duce 'n calea morţii
Şi-oi găsi la ea scăparea
Căutându-mi „alinarea“.

AMIC

Imi e cel mai intim amic,
Il am de când trăiesc pe lume
Şi-s mândru de el pot să ḑic,
Indiferent de nume.

El simte mult, dar nimenui
Nu vrea, să se destăinuiască
Căci vede 'n inima ori-cui,
Arḑênd un foc de iască.

El cată veşnic, tuturor
In suflet bine-a le pătrunde,
Şi a citi în ochii lor
Ce 'n inimi ar ascunde.

El vede lumea, cum e ea
Şi a'nţeles a ei menire,
Creḑênd că alt-fel s'ar cădea
A fi „spre mântuire“.

www.digibuc.ro

El scie mult şi ce e drept
E şi stăpân pe tot ce scie,
Dar nu se dă de înţelept
Deşi i-i dat, să fie.

Cercând să dea de al său rost,
Menirea lui îi dă de veste,
Că-i sau prea hâtru sau prea prost ;
Dar nici de rând nu este.

N'ar fi de socotit cu ure
Cuvîntu-i plin chiar de misteruri ;
Deşi vorbesce ca 'ntr'aiure,
El spune adevĕruri.

Contrarul dac'ar fi vedit,
Ce ?! E venit din lumi ceresci?
O fi... şi dânsul stăpânit
De patimi omenesci.

FANTESIE

Am trimis prin păsărele
Un ravaş prin bolţi de stele
Şi vorbind ca 'n vis şi 'n dodii
Am primit respuns cu zodii.
Ah, surdină mult eşti veche
Şi me veţi ca 'ntr'o ureche,

www.digibuc.ro

Că se dau cam greu pe strună
Vorbele ce'mi plac cum sună.
Şi de calc pe note şchiópe
Sunt cu lécu 'nşir aprópe;
Singurel mĕ dau la brazdă,
Că mi-s omul cel de gazdă.

Am şoptit amare şópte
In văsduhul trist de nópte,
Şi mi s'a rĕspuns în cale,
De 's întors în cheji de jale.
Ah, boboci de flori ornate,
Şi pansele—parfumate,
Flori de crini şi de zorele
Pe-unde 's gândurile mele,
Flori de tei şi iasomie
Cu adâncă poesie.

SIMŢUL de AMOR

Mi-i sufletul plin de îndemnuri,
Mi-i inima mai mult voiósă,
Că-a mea fiinţă e 'ncercată
De o simţire ne'nţelésă.

O, nu-s în starea din deobşte?
Am nu sciu ce; mi-i nu sciu cum;
Ar arde 'n inima mea par'că
Un tainic foc—foc fără fum.

www.digibuc.ro

Gândirile dintr'al meu cuget
Spre altă lume îşi iau sborul;
O, da, căci aḑi sûnt sugerate
Insufleţindu-le *amorul.*

MERS de VREME

Sórele frumos şi mândru pe-orizont alunecă
Coborându-se cu 'ncetul dedesubtul zărilor;
S'ascund razele-i de aur în adâncul mărilor,
Faptul sării se sfârşesce, cerul roş se 'ntunecă

Sombru este 'ntreg văsduhul şi pe bolta cerului
Stelele-apărênd de-arândul, ne coprind vederile;
Sclipind veşnic una altei'ele 'şi spun misterele
Ce le scie 'n tainä numai haosul eterului.

Luna, plină se ivesce luminând cărările,
Razele-i se scaldă 'n ape, şi în roua florilor;
Ea veghéză până către revĕrsatul zorilor,
Când şi ea destăinuesce stelelor visările.

---

www.digibuc.ro

IDEAL

Ne încetat te chiem
Dorito 'n veci de veci
Şi pururi rămânem
Fideli iubirii seci.

De te-aş vedea acu,
Să înţeleg, aş vrea,
Că nu te-adori nici tu:
Că eşti numai a ta.

Pe-ăst drum ce calc şi eu
Când -oi simţi că treci,
Voi fi o clipă-al tău,
Iar tu a mea de veci.

De-aripa calmei vremi
Prin lume petrecuţi
Ades ai să me chemi.
Să insuflăm virtuţi.

La tânguiosu-mi glas
Ce singur îl ascult,
Tot rece ai rămas,
Tu, depărtato mult!

In ne'ntrerupte dăţi
Te caut în zadar;
De ce nu te arăţi,
Să sciu că eşti măcar?!

www.digibuc.ro

UN PROFESOR

— AMINTIRE —

El era cel mai de samă şi mi-a fost cel mai bun dascăl,
Tótă lumea să-l stimeze, cum l'am iubit eu iubiască-l,
Căci cu-a sa lumină-arată căile cele mai drepte,
Dând la fie-care rodul minţii sale înţelepte.
Fapta i-i isvor de bine, iar cuvintele-i sûnt sfinte
Îi curat ca rugăciunea, este bun ca un părinte.

SINGURATATE

Să lucrez contra naturii
Cel mai mare rĕu mi-aş face;
Dar şi dacă's veşnic singur !?
Aşa pot şi-aşa îmi place.

Se aşadă-a lumii vază
Cu răstrişţea la un loc,
Când gândesci la sorocire,
La orândă şi noroc.

Doar orânda cât mai face,
Fapte azi de se petrec,
Căci cât despre fapta hârcii,
Tóte stau pe loc şi trec.

www.digibuc.ro

Las pe *Cronos* să-şi urmeze
Norma lui cea dintru'ntâi :
Nu fac nici să mĕ întrécă
Nici în urmă să-i rămâiŭ.

In privinţa străduinţei
Ca titanu-s de puternic :
Eu mi-s cel mai cu sciinţă,
Cel mai dârz, cel mai cucernic.

Şi în felul vieţii mele
Numai eu sciu cât de bine-i,
Despărţindu-me de-*Alecto*,
Făcênd curte *Muemosynei* ;

Spre-a 'nţelege de am minte,
Şi de judec, să pricep,
Socotind că tóte-cele
Sûnt din urmă şi încep.

IMN OSTAŞESC

Cu graţie de vitejie
Răsună tumultos fanfara
Şi glas de cor de bucurie
S'aude pân'ce vine sara.

www.digibuc.ro

Triumf de pace şi-admirare
De vitejie ostăşéscă
Resbat venind din depărtare
Peste moşia strĕmoşéscă.

In piepturile ferecate
Şvîcnesc a inimilor lanţuri
Mărind dorinţele 'mpăcate
Cu vraja slobodelor şanţuri.

Entusiasmul se întinde
Din ce în ce, cu nimbi de glorii,
Iar flacăra ce se aprinde
Iţi încălzesce 'n şir fiorii.

E totu'n semn de mulţumire
Avênt, dreptate, biruinţă,...
Onórea e păzită 'n fire
Cu a menirei iscusinţă.

INSTINCT despre MARE

De-ar fi Marea aşa mare
Precum este în hotare
Mi-aş da drumu 'n ea de-odată
Spre-a scăpa de viaţa tótă.

www.digibuc.ro

Şi de-o fi aşa adâncă
Cât mai mare n'ar fi încă,
Foc mi-aş pune, să mă ardă
Dând şi 'n inimă cu-o bardă.

Iar de-ar fi aşa de 'ngustă
Când gândirea-mi e de justă,
Mi-aş coprinde cu ea gâtul,
Spre-'mi goni aşa urâtul,

CÂNTEC

Ramurile, florile
Sânt toate comorile,
Undele resfire-le
Să le scie Mirele.

Fluturii, albinele
Vântură tulpinele
Şi cât sûnt de rodnice,
Le privesc logodnice.

Faima tinereţelor:
Floarea frumuseţelor
O admiră Sórele
Alb ca lăcrămiórele.

www.digibuc.ro

Șuetele valului,
Doinele cavalului
Țin în créngă fluture,
Ca să nu se scuture.

Plece rândunicile
Spre-a lega panglicile,
Cântă preotesele
Lăcrămând Miresele.

Rămureaua crinului.
Ține flórea clinului,
Zina călcând mările
Duce lumînările.

DIN DÉL

E în câmp cu-aureole
Farmecul ființei tale
Și ori unde te duc pașii
Tot te vedi, pe a ta cale.

.

Singur scii, că fără veste,
Unghiile 'ți musci de ciudă
Pentru-o clipă curiósă,
Stând zadarnic și în trudă.

www.digibuc.ro

Dar, me rog, îți cer iertare,
Că ți-am dat nedumerire,
Apărêndu-ți echivoca
Ne-așteptata mea privire.

Și m'așeḑ, ca să mĕ caut,
La pervazul reflectării,
Să renasc concretisarea
Cu ofranda sugerării.

Cu-al tău gând schimbat în ore
Ca în ano-timpuri, portul,
Ești cu firea la 'ntuneric
Cum e la lumină mortul.

La un zâmbet de distrare
Stând să'ți faci, ce să se 'ntîmple,
Fața ți se poleesce,
Căci svîcnesc a tale tîmple.

Te feresci de la lumină,
Insă tot te sciu umbrarii,
Pentru vr'un prolog din craniu
Jurămînt de comentarii.

Și în clipe țari de veghe
Urmărind vr'un vis eteric,
Cu-al tău gând tăind petéla,
N'o presari cu-aspect feeric?

www.digibuc.ro

IMNUL de DOR și AMOR

E candid, sublim și misteric
A dorului imn de amor,
Căci dulce, intim, plin de farmec
E imnul de-amor și de dor!

Intimu 'și desvălue fața
Cea plină de tainic fior,
De dulce, armonic și candid
Ce-i imnul *de dor și amor.*

DUMNEZEIRE

Atâta de perfect și clar tresaltă
Dumnezeésca simfonie 'nnaltă,
Că ori-ce simțuri cresc în ori-ce rânduri
Cu-a haoselor inspirări de gânduri.

Statornicia-i crâncenă 'n demersuri
Căci rîvna muncii este cânt de viersuri,
Nimic nu 'mpiedică orânduiala
Și-s stăpânite-onórea și sfiala.

Nu a fost temere..... unde sûnt harpe
Și glasul blând e șuerul de șarpe,
Cu prihănire-i măsurat tot pasul,
Când vedi cât de 'mbulzit este popasul.

www.digibuc.ro

Dar óre, nu s'ar stânge salutarea
Când cumpenele-acapĕră suflarea ?
Când stăpânirea valului de inisci
E 'mprăştiată 'n braţe de nelinisci ?

Ori-ce-i supus videniei de forţe
Sub mirosul de camforă şi torţe,
Şi în virtutea veşnicelor pesuri.
Îţi caţi privirea, şi-ori-ce pas ţi-l mĕsuri.

SONET

Acum ca 'n multe dăţi privesc prin gémuri
Şi ved afară cum frémĕtă pomul ;
Mĕ uit la pom cu frunze verdi eu omul,
Când cântă pasărelele în ramuri.

De-aş sci că-i sufletul meu cât atomul
Nu m'aş gândi atât de mult la némuri,
Şi-aş scri' din doine şi epitalamuri
Un basm fantastic şi sublim ca tomul.

Căci gânditor privind tot la feréstră,
Contemplu 'n viaţa mea ca 'ntr'un memoriu,
Iar în zăvoiu frunzişu-i ca o glastră ;

Iar gândul,.. e ca lama de ivoriu ;
Şi ochii când i-arunc în zarea-albastră
Imi fac demersul vieţii, derizoriu.

www.digibuc.ro

BASTARDUL

În gânduri adâncit priva *)
A clipelor mișcare
Și melancolic îngâna
Și el, a lui cântare:

De când în lume m'am născut
Ne dându-mi nici o samă,
Intâi pe *mama* am vĕdut:
„Mizeria“ o chiamă.

La sinul mamei mele—am stat,
Simțindu-i frăgeḑia,
Până atunci când am fost dat
Dădacei: „sărăcia“.

„Suspinu-i' *fratele* ce am,
Soră „nemângăierea“,
Apoi „năcazu“ 'mi este *ném*,
Cu „chinul“ și „durerea“.

Iar *tatăl*, care este-al meu?!
Îl spun cu gura tótă:
Acesta este „Dumneḑeu“
Căci tuturor e tată.

*) Forma acusativă în loc de cea genetivală.

www.digibuc.ro

Să nu ḍic numai că nu sûnt
Şi eu pe astă lume,
Ca fie-care pe pămînt
Ce-aude al său nume.

PASTEL

Cu-a sării mistere sosite
Amurgul îşi lasă 'ncet voalul,
Pârîul se jócă cu valul
Şi undele-i reci, liniştite.

Câmpia răsună de glasuri,
Spre sat îndreptându-se lume,
Iar apa se-albesce de spume,
Servind la cireḍi de popasuri.

Pe drum se strecóră în pâlcuri
Cireḍile tóte de vite,
In sat sûnt isprăvi liniştite
Şi vorbele-s tóte cu tâlcuri.

---

www.digibuc.ro

LA RASARIT DE LUNA

La rĕsărit de lună se 'mbină zorii vremii
Şi zîmbete cu şópte deştéptă Aurora
Din somnul ei letargic cu rătăcirea stémei,
Iar glasul proslăvirii e 'n cinstea tuturora.

Făptura oglindesce miraculóse fapte
Şi vîlva e întinsă în spre imense spaţii,
Deslănţuind mirare cu vraje mari de nópte,
Cu nostalgii sublime şi blânde inspiraţii.

Devine mai măréţă vîltórea scumpă-a lumii,
Şi strigăte aprinse de lânceḑindă pace
Domnind între popóre ca şi pe buza mumeĭ
Se desfătéză firea cu sórta care-i place.

Lumini în litoraluri alung' nedomirirea
Din armonii de viaţă—emblemele iubirii,
Şi'n bătrâneţe verva rechiamă mântuirea,
Spre a virtuţii drepturi şi 'mpulsul fericirii.

Discordia e-apusă şi gloria se vede
In fruntea fié-cărui lucind în lauri numa;
Aprópele Moralei în sine se încrede,
Pe când trufia zace şi-i sérbĕdă ca huma.

www.digibuc.ro

Incinta e superbă în mantia Naturii
Şi vorbele se 'nnalţă pe-a stâmpărării tonuri—
Născîndu-se din rostul cel răsfeţat al gurii
Rescumpărări umile cu-a lor naive svonuri...

De se ivesce-o clipă părerea perturbării,
Misterióse fapte în colţ de minte-o scóte;
Căci umbra amintirii e nimb în giulgiul zării,
Şi se discern în suflet reminiscenţi armate.

A geniilor facle ori-unde 'şi iau avêntul
Pe 'ntinse auspicii împodobite 'n flamuri,
A cugetelor raze se 'mprăştie ca vîntul
Şi stau la adăposturi ca frăgeţia 'n ramuri.

Refren de cor zâmbesce cu note divinate,
In tainä cu răspunsuri de ecuri în zig-zacuri
Şi isóne de fulger din nori înnaripate
Se răspândesc în luciul zenitelor de lacuri.

Pe codri sûnt stăpâne a nimfelor regine
Şi 'n splendide arcade le e urzit destinul
Şi-a omenirii gintă mereu în frunte 'şi ţine
Stindardele măririi înverginând căminul..

Răsuflă atmosfera cu-a ei divine vênturi
Când apa cristalină străluce 'n diamante;
Doar pulberea de aur e monotonă 'n cânturi,
Poiana argintie sclipind cu a ei plante.

www.digibuc.ro

Dar în umbrarul vremii e-al mânilor tezaur
Ademenit prin viețe, rĕscumperat prin muncă;
Ce s'ar vedea, atuncea, argint, țărână, aur,
Când sorți fără de numĕr priviri de ochi aruncă!?

Și astă-ți mai plâng încă din cetele 'n păragini
Ce aŭ stârnit în lume cumplite, mari dezastre.,
Și lacrămi roșii stórse din ochi pe-a cărții pagini,
Iți vatămă simțirea, gândind și cătră astre;

Că'n fondul trist al firii lovind destinu—atroce,
S'au aședat noui tronuri cu țeluri ne 'nțelese,
Și încă tot răsună a cârmuirii voce,
Când erele reci, cursul, par'c'au voit, să-l lese!

Și e neîndrumare? Ori e—a ursitei cârmă?
Când grelele reflexii s'abat din ținta 'nnaltă?
O, nu e ironie căci gându-i ca de sârmă
Și-a mele sentimente în eul meu tresaltă.

Cununa măestriei a promovat trecutul
Cu neuitată urmă și frână ne 'mpăcată;
Și gintele cu faimă privindu-și tot avutul
Au renăscut mirarea, cu glorie formată.

Fiorii scumpi de vraje cu farmecul de viață
Se 'mbie în natură brăzdând-o fenomene;
Surisul de mărire e pe-ori-și-care față,
Umplându-se văzduhul de glasuri de Sirene.

www.digibuc.ro

Pe 'ntinsele domenii de locuinți superbe
Se lasă 'n orizonturi a Fericirii flóre,
Sădind deliciu-n roua înfiripatei ierbe,
Care exală—arome de paradiș cu sóre.

Apusul, rĕsăritul cu tainele eterne
Se 'nchină la rĕstimpul decursului de vreme,
Și a naturii daruri ar vrea a se așterne
Pe teritor de lúme a Firii diademe:

Emblema de miracol e a speranței rază
Ce-o lasă Universul aprinsă 'n omenire,
Și-avântul care este și 'n minte se așadă,
E semnul de isbândă pe-ori-ce tărîm în fire

IDILĂ

Mândru, sórele răsare
Dinspre cea albastră zare,
Trimițênd în a mea față
Lumină ce dă viiață
La ori-care.

Un vênt dulce 'ncet adie
Și purcede, ca să vie,
In lung sunet de teléncă
Fâlfiindu-i scumpa léncă,
O *Marie*

www.digibuc.ro

Cu oi multe să le-adape
La prea dulci și limpeți ape
Și uitându-se 'n fântână
Ținea strâns cu a sa mână,
Să nu scape.

O năframă ce căpșoru-i
Conjura. Prin ea de-amoru-i.
—Cu Gheorghiță cel cu-minte—
Prin ea 'și-aducea aminte
„Și de doru-i".

Lângă ea când nimeni nu e,
Vine Iorgu, să se pue;
Ea nu vrea, nici să-l priviască
El începe să zâmbiască,
Și să spue:

„Buna diminéța Lele,...
„Dragi îmi sûnt oile tele!
„Mi-s dragi mult, îmi sûnt dragi tare,
„Dar mai dragă mi-i cea care
„E cu ele".

„Lele, věd, că nu-mi răspunzi,
„Și-al tău chip de mine-ascunzi!...
„Nu vrei să îmi dea văpăi
„Chipul cu obrajii tăi
„Cei rotunzi?

www.digibuc.ro

„Lele, lele, o oiță
„Pe cea care-o věd pleviță
„Și năframa ți-oiŭ lua,
„Ba 'Leliță, ți-oiŭ fura
„Și-o guriță".

—„Bade, ia-ți la vorbă sama,
„Nu cerca, să 'mi iei năframa,
„Că n'o am doar de la tine
„Ș'ei fi blěstămat de mine
„Și de mama.

„Ce-ai avea cu-a mea oiță
„Să 'ți cați tréba măi bădiță,
„Să nu te 'ncarci de păcate...
„Că te spun la al meŭ frate
„Neculiță."

„Bade, ḑeu, să nu te 'nduri,
„A mea gură ca să furi:
„Singură te las, să 'mi dai
„Sărutare, tu, cum vrai,
„Nu să-mi furi."

www.digibuc.ro

DIN VRAJELE ȚILEI.

Suflă vêntul cu rĕcóre,
Zefir dulce adiând,
Și-i mult farmec de la sóre,
Raze line luminând.

Liniștea-i cu-acord de strajă,
Lucind coifuri domnitóre,
Și simtomele de vrajă
Se discern în faimă mare.

Peste tot e armonie
De dor aprig de isbândă,
Incepênd, par'că, să fie
Viața 'n mersul ei mai blândă.

Raza de speranță veche
Luminézĕ căi lăsate,
Oferind și-a ta ureche
Noŭ criter de voluptate.

Pătimașa 'ntrevedere
A orgoliului sfidat
Bântue ca prin tăcere
Tot domeniu-i rușinat;

Revèdîndu-se 'n tot locul
Teritor fără lințoliu
Unde sórta și norocul
Au lăsat surîs ori doliu.

www.digibuc.ro

PĂRĂSIRE

Se sting simțiri dulci ce aveam
In inimă 'nnăscute,
Când numai amintiri mai am
Din clipele trecute.

Eram odata încântat
De-o candidă sybilă
Ce mĕ fusese fermecat
Și-acea ești tu, copilă,

Ce nu vrei, să m'ai lași și adi
In clipe de extaze,
Să cadă pe ai mei obrazi
A ochilor tăi raze.

Din lumea visurilor, eu,
Te adoram pe tine,
Căci tu erai îngerul meu,
Și nimfă pentru mine.

Copile... multe-am îndrăgit
Frumóse cât se póte!
Pe tine însă te-am iubit
Mai mult de cât pe tóte.

Căci tu ești care mi-ai părut
Mai blândă ca ori care,
Și mai frumósă te-am vedut,
Și mai fermecătóre.

www.digibuc.ro

Dar astă-ḑi tu m'ai delăsat,
Căḑut-am în uitare
Iar inima-mi s'a 'ntunecat
De grea durere mare!

In pomii cari frḙm mereu,
Suspină păsărele;
Şi ele sciŭ de chinul meŭ,
De pesurile mele!

Şi cu-al lor glas tânguitor
Ce-abia s'aude,...par'că
Ar vrea să'mi vină 'n ajutor,
Ca inima'mi să'ntórcă.

O, dacă-ai sci şi tu cum sunt
De trist, îndurerat,
Ai vrea să fiu prin scump cuvînt
De tine mângâiat.

URSITA

La feréstra cu secretul
Bolţilor ursiţei mele
Am bătut trăgênd cu 'ncetul
Trupu-mi de pe drumuri grele.

www.digibuc.ro

Aș fi spus ori-cui povestea
Ce s'ar fi născut cu mine,
Când mi s'ar fi fost dat vestea,
Că ursita 'mi cată bine.

Dar am stărostit cu fapta
Și cu gându 'ntréga vreme
Și mi-a fost înnaltă trépta
Ne-având chiar de ce mĕ teme.

Am gândit întâi la sórtă,
Ce-aș putea, să pun în cale
Spre-a putea să se 'mpartă
Suferința 'n pĕs și jale.

M'am predat pe urmă morții
Să mĕ ia 'n primire buget,
Și în calea tristă-a sorții
M'am făcut stăpân pe cuget.

Și mi-am ḑis cu cutezanța
Omului stăpân pe gânduri:
Nu strĕbate 'n veci speranța
Unde-s patimi prin comănduri.

Și gândînd la vr'o ispită
M'am făcut stăpân pe mine
Și ursita, mulțumită,
Aḑi îmi cată 'nșir în bine.

www.digibuc.ro

Imi privesc ca prin imagini
Viața cu veleatul trist,
Năruindu-se 'n păragini
Tot decoru-i pesimist.

ROZĂ

M'ei fi sciind că nu prea .bat
Cu florile iubită,
Dar roza ce-o am căpĕtat
De-ună-ḑi mi-i nepreţuită.

De când o am o îngrijesc
Cu-atâta drag de bine !
Atât de des la ea privesc !..
Și scii de ce?—*Că-i de la tine*—...

OFELIA

In apus de sóre mândru se'ntindeau în cerul falnic
Valurile de văpae în azurul lăturalnic
Și'n zenitul plin de arcuri de lumină sepulcrală
Răsăriau ultime raze pentru gândul plin de fală :
Pentru raza zâmbitóre a triumfului în fapte
Dintre patimi reculese, dintre tânguióse șópte.

www.digibuc.ro

Gandul lui, al lui, sărmanul, care sta cu fală-acuma
Incălția măreța-i frunte, limpeḑindu-i-o ca spuma,
Și cât marea-i bucurie îi storcea lacrămă udă
In singurătatea Firii tot mai îngâna cu trudă:
„De zâmbesce-a mea speranță, voi fi tot ca schela vremei
„Cu pulpana modestiei să șterg praful tot al stemei,
„Să-mi combat neruşinarea din plecarea mea funestă
„Cu a cărei remuşcare ori-ce pas mi se contestă,
„Să rămân cu-atât în lume cât isprava este dréptă
„După pulsul cel mai aprig, mintea cea mai înțeléptă,
„In acésta clipă 'n care nu subjugă nici curajul,
„Nici timidității minții nu-i atribuiu vag menajul.
„Greul din a mea speranță, cu respectul cătră mine,
„M'au ținut în mers impropiu, m'au trecut printre ruine;
„Iar zădărnicia 'nfrânsă m'a ținut în drum cu créstă
„Ca o răzlețită țintă la uimirea cea mai vastă.
„Și când ai ori-ce mijlóce de dat piept cu-armura sorții
„Să nu capeți îndrăzneală să calci pragul vechiu al porții?
„O, nici clipa nu se mişcă ca impulsul în mişcare
„Când enigma 'ndreptățirii este jertfă 'n admirare!
„Deşi nu s'adună clipe, ca a vieței tale-avênturi,
„Când stai sclav cu-a tale gânduri şi 'nnalți simțul prin vechi cânturi.
„Sub francheța ei trădată nu-mi găsiam şi eu cusururi
„Când sinceritatea bruscă ne lua măsură pururi!
„Respirând mândria Firii cu a vieței sale rază
„Şi cedând chiar providenței pentru-a mea discretă poză!
„Şi de mai privesc rĕstimpul într'al ederei linţoliu,
„Cum nu 'ntunecă suflarea prin ursita mea, ce-i doliu!
„Cât sûnt mângâiat acuma, forțe sacre mĕ desmérdă
„Făcênd dinții să vibreze şi obrajii mei să ardă.
„Voi divine mĕ insuflă şi'mi împărtăşesc şi gândul
„Insoțind avêntul ḑilei, cumpĕnindu-l şi-ajutându-l.

www.digibuc.ro

„Şi 'ncă tot se mai distinge farul milei printre daruri
„Cu 'nsemnarea de deliciu dintre sbuciume şi-amaruri.
„Tot mai prinde 'ntuziasmul reculegerea din clipă
„Concurându-se 'nşir zelul cu obstacolul de pripă.
„Şi conspiră degradarea, clipa şi evenimentul
„Când acuşi mĕ uit la zare privind numai firmamentul;
„Nu ar fi să am zor, póte, de mi-o prinde rĕu tot restul
„Dar acuşi mĕ înconjóră orizóntele cu Vestul:
„Nici n'o fi să văd lumină unde-a fost lumină 'n arcuri
„Şi-oiu pleca lăsând lumina fumegaelor de ţarcuri.
„Póte-o fi să aud numai urmărindu-mĕ cavalul,
„Şi m'oi oglindi în sóre mĕsurându-mĕ cu délul.
„Calea e bătătorită, papura pierde islazul,
„Pescii taiă unde 'n aer aruncându-i din val iazul.
„Sub picióre crapă bulgări, drumu 'şi pierde 'n umbră trépta
„Ochilor le-apar vedenii şi la stânga şi la drépta.
„Timpul lasă voalul sării nóptea-l schimbă să-l îmbrace;
„Largi şosele neteḑite vin de la oraş încóce.
„Nasce frémĕt lin la frunza răsfĕţatei verde-arinisci
„Farmecul unic de şóptă în adâncul marei linisci—
„Gândul spumegă în sunet, braţul tremură ca varga
„Trupu-ar sta de obosélă spre a fi luat cu targa.
„Dar e sveltă a mea mână şi e sprinten mult piciorul
„Şi se-avêntă, cu ideea, căci se vatămă cu dorul,
„Şi-ast-fel vine depărtarea cu îndemnul într'un haos
„De-unde lunecă privirea cu avêntul din repaos.
„Cu rĕsbaterea silinţei până 'n clipa cea din urmă
„Se contrage, din distanţe, tot ce cugetul meu curmă.
„Cumpĕna fântânii, lanţul, şi de la rohatcă rampa
„Cu pichetul mântuirii par'că fac acuma trampa.
„Acolò chiar este farul străduinţei şi dorinţei;
„Vai, dacă-aş avea curajul, să mĕ 'ncing martir voinţei!

www.digibuc.ro

„Ah, de-ar fi ca ori-ce clipe, ne'ntrerupt să corespundă,
„Aş simţi orbita vremi cât de justă-i şi rotundă.
„Dreptul circomstanţei certe cât delimitéză pasul
„Tot asigură presenţa la nivelul unde-i glasul.
„Voi risca cu-or-ce speranţă în tot modul să me tăriiu,
„Spre a sci că-a lucit coiful la priponul hotărîrii.
„N'o întâlnesc... fatalitatea, nici o umbră nici o clipă
„Unde'mi sûnt şi mie paşii cu-a triumfului risipă.
„Sub a repurtării farmec, cât e gingaş tot demersul
„Mie mi se pare'n cuget că-i constrâns tot universul...
„In ori-ce moment de faţă atitudinea 'mi veghiază,
„Insă, eu de'mi sunt proprice, dânsa póte meditéză:
—„Cât de 'nnaltă e o minte,!. cu priviri cât de ilustre
„Tot permite, la tot pasul, consciinţei, să se mustre.
„Căci ambiţia verséză unde e cu cinstea faimă
„Şi 'n desfăşurarea grijii nu hezită chiar vr'o spaimă.
„In triumful mixt apare gândul cel mai bun şi téfer
„Precum se distinge-o astră dintre stele, că-i lucéfer.
„Eu, a mea permisiune mi-o rescumpĕr cu elogii
„Fără-a 'mi onora virtutea pastorii şi demagogii.
„Perspectiva-mi eronată, cu încredere vei sci-o;
„Te salut, la revedere, plec Ofelio, adio!"—

—„Sûnt cu limpedea mea minte numai mulţumită 'ntr'una
„Şi s'aştéptă al meu cuget a privi mirat cununa.
„Chiar şi fruntea vieţei mele tótă-i plină de sepale,
„Flori suave's rĕspândite de-a mea mână 'n ori-ce cale (?)
„Remuşcarea cu speranţa îngenunche ori-şi-unde
„Când cu buna-cuviinţă vr'un sorţ straniu se ascunde.
„Lauda recunoscinţei nici nu caută zimbire:
„Logica neprevederii cât mai póte să admire!

www.digibuc.ro

„Raţiunea nu decide, de e firea chiar, stăpână,
„In combaterea mândriei ea e'ntâi la îndemână.
„Nu supunerea fierbinte îi dă gândului îndemnul
„Apesările simţirii rup în cuget tot insemnul.
„Ingânfarea dacă-afundă, ţine 'n cumpet just dreptatea
„Şi trufia de-i robită, cinstea ia întâietatea.
„Fala e indiferentă, iar mândria de surîde
„Se asigură raportul între sceptic şi 'ntre gâde.
„Psihica sensaţiune nasce sentimentalismul
„Iar simţirea încordată: pesimismul, obtimismul.
„Cu pensonul cugetării descrii repede un aer
„In moment ce 'n a ta faţă simţi fiori cum se încaer.
„Cu privirile acoperi a ideii auspiciu
„Iar reflexiile macin' al imaginii caliciu;
„Se formézä-aşa-tablouri de gândiri şi de fantasme
„Cu proverbele de ţiare şi prefeţele de basme.
„Şi destinul omenirii cât e dus cu-a minţii scripte,
„Vieţele sunt, cum pe ziduri stau lipitele afipte,
„Stând la locuri de privire cât le-a fost permisiunea
„Vestejindu-le alt-minteri furia, deşertăciunea.
„Meritul când se distinge, şi speranţa 'nplântă stégul
„Datinele omenirii bucuróse calcă pragul:
„Şi avântul când triumfă fără de favórea feţei
„Ori-ce sacrificiu falnic cată spre folosul vieţei.
„Nu-i de alt-fel nimic straniu, ca mânia care fierbe,
„In cât simte greu chiar Firea avuţiile-i superbe.
„Risipite foi şi téncuri de adeverinţi şi cronici
„Scot obrajilor bujorii pentru ochii cei ironici
„Pentru disciplina sorţii merge uimitóre fruntea
„Şi resbate prin prăpastii singură purtându-şi puntea.
„Cu priveliscile 'ntinse ce descoperă neantul
„Strălucind rar în tărîmuri, ca'n nisipuri diamantul,

www.digibuc.ro

„Obârşia vieţei tinde către desrobirea muncii
„Ce 'n sudóre tot de-a-una a tăiat pământ speluncii.
„Şi acum se vede, totul, respectând strebune urme,
„Cu trofee de legende pentru móşte 'n câmp de turme,
„Ajunând cu înţelesul datinelor de eresuri
„Cu speranţele menite de oránde şi 'nteresuri.
„Şi-unde-a aţipit în slavă, lacuna neprevederii
„A călĕuzit destinul după norma privigherii,
„In contimporane epoci stând îndreptăţită pururi
„Deşi 'n faţă, cătând numai, de avênturi şi retururi.
„Dar dreptăţile-s apuse cu a vremilor talazuri
„Şi au stat ori-ce ursite în linţoliu de răgazuri;
„E sub sorţ şi-aḑi „dobitocul"; sub avênt dóre-un „furuncul"
„Sub destin a stat femeea, la femee a stat pruncul.
„Şi în călĕuza clipeĭ, la avêntul cel puternic,
„Fuge leneşul de leneş şi virtuosul de nemernic.
„Graţie!... de predispune la 'ncuviinţări ispita
„Mai pre-sus pentru ori-cine fiind numai conduita;
„Cu acest verdict al minţii, n'ai de 'nlăturat înfrângerĭ,
„Iară ale tale plângeri vor fi tot-de-a-una plângeri.
„Viaţa, dacă caţi întrînsa, cum discerne între trepte
„Iţi presintă mreji vădite, cu veracităţi nedrepte;
„Iar în notă mai profundă, pentru simţul cel statornic
„Este resemnarea 'n viaţă, de privesci ca în ceasornic.
„Despre carul cu respecte, tot respecte 'ntr'una carĕ-şi;
„Tótă lauda înnaltă, cu-ori-ce, just, stă cert, şi iarăşi:
„Innălţimea tuturora luminéză şi-a ta frunte
„Răsădind isprăvi frumóse, cu destoinicii mărunte;
„Iar cât despre „perspectivă", ea o limită să aibă:
„...Că neliniscesce ochiul, ca colórea care-i róibă.
„Ţintă scumpă, lămurită, singură onórea-i justă
„Şi în cercul ei de sprijin e ca sborul de lăcustă,

www.digibuc.ro

„De se află pe-ori-ce tréptă lunecă 'ntr'aceea-şi curbă,
„De e stemă 'n flórea vieţei, de e fanion de zurbă
„Cu onórea's pentru vieaţă ca un lanţ de policandru
„Şi speranţa vieţeĭ mele e ca fóea de oléndru.
„Nu presint dificultate, cât aş sta 'ntr'al meu fotoliu,
„Cât aş mĕsura cu gândul marginile pe linţoliu!
„Şi tăria repurtăriĭ de'mĭ învalue-aşa sórta
„Aş putea, ca să vĕd óre, cât de bună este harta?
„Cu creionul cel de piatră pot umbla 'ntr'a plăcii muche,
„Că a mea fiinţă tótă n'o fi nicĭ cât un păduche;
„Da 'n lumina cea întinsă nici nu stau a formei unghiuri
„Căci 'şi lasă 'n spirit, trupul, prevederile în junghiuri.
„Auto-biografia-'mi cât permite de acestea,
„Mi-i pacientată firea, surprinḑându-mĕ ca vestea.
„Dar nici nu ajunge firea să cunóscă cum e jalea
„Şi direcţii salvatóre singure 'ţi arată calea.
„Tainica privighitóre cu-al ei cânt cu şuer versic
„Şi albina cu nectarul de la florile de persic
„Mĕ desmiérda 'n drag pe mine şi mĕ cată la ferestre
„Să'mi arăte ce plăcute sunt a primă-verii zestre.
„Verve cu avênt în lucru şi cu cultul lângă pastor
„Imi scot rangul de „stăpână", ca şi dorul de la castor,
„Firea mi-a dat voe, mie, să rămân cu-ori-ce tărîmuri,
„Să privesc azuru'n ceruri, apa 'n stropi pe caldarîmuri.
„Roza Vânturilor pórtă însă-şi ea a mele scuturi,
„Când prin flori de vară par'că m'ar privi, ei, micii fluturi.
„Cât resimt intemperie ca de iarnă şi de tómnă
„Sûnt supusă, la răstrişte, ca o slugă la o Dómnă;
„Nu e voioşie mare, dar gândirea-mi are plidă
„Farmec nalt şi de plăcere Firea şi la un copil dă.
„Prompta literă-a versării ce mĕ légă 'n calea sorţii
„Tot mĕ va mai duce, póte, de aici din faţa porţii.

www.digibuc.ro

„Modestia mĕ petrece pentru ori-şi-ce ovaţii
„Cătră vaza venerării şi-a ori-cărei reputaţii;
„Iar cu noima şi respectul scrupulósei atitudini;
„Mai continuă demersul cu dorinţi şi certitudini.
„Ah dar în incinta asta de impulsuri cu-aspiraţii
„M'ar privi o efemeră cu-a zâmbirilor vechi graţii,
„Şi pe clipele ovale aş transmite-acolo dorul
„Unde 'mi e cu firea, simţul, şi gândirea cu fiorul,
„Respectându-se speranţa într'un drum cu idealul
„Cu-amiciţia iubirii ce-i-o pórtă vieţei, valul.
„Incântarea ce'mi deţine în ori-ce dorinţi şi gândul,
„Me transportă în impresii, ce le judec în tot rândul.
„Şi ori-ce senzaţiune din auz şi din vedere,
„Imi conduce-ori-ce mişcare, cu privire, prin tăcere...
„La plecare nu îmi spuse că-ar putea, să întârdie
„Şi e vremea 'ntârdiată pe cât mi s'arată mie
„Dar putu să mă găsiască tot în clipe potrivite—

—„Tu, Ofelio, sciu bine, că ce-aş spune mi-ai permite
„Este fără comparare al gândirilor tezaur
„Dar şi un cuvînt chiar oacheş, de-i proprice, e de aur.
„Ale tale minţi-ascultă, n'ai să poţi, să le mai saturi
„Şi nu vreau, a mele vorbe să'ţi impun, să le cerci sfaturi.
„Tu pari violentă veşnic; spus-am în atâtea rânduri!
„Să nu'ţi dea fatalitate aprigele-ţi grele gânduri".

In ecoul astor vorbe, ea stătu cu ochii jilavi
Iară el privea la dânsa peste umerii ei schilavi.
Pe deplin încredinţată ea viza al vieţei mediu,
Şi-un repaos lung de vreme fu preliminar remediu.

www.digibuc.ro

PANICĂ INFERNALĂ

Glasurĭ, alarme s'aud în resunete;
Trîmbiţĭ sunând, încep vuete, tunete.
Suflă şi şueră vênturi năpraznice
Aerul geme de ţipete gróznice,
Pĭetrele, crap', se prefac tóte-o pulbere
Vêntul o suflă şi 'ncepe s'o spulbere.
Revĕrsând apele—acoperă căile
Munţii se darămă astupând văile
Sérbĕd ca stins, în cer sórele-alunecă,
Norĭ s'adună şi zarea se 'ntunecă.
Vĭeţe şi inimĭ şi suflete tremură,
Case şi arborĭ şi tot se cutremură.
Flacărĭ se 'ntind aprinḑênd ce stă locului,
Aerul frige de arderea foculuĭ.
Harnicul calu 'şi încalecă repede
Iute-ĭ da pinten şi 'ncepe să trepede,
Sapă pămîntu 'n bátaea copitelor
Ţărna se spulberă 'n clipa clipitelor.
Calul se 'nfurie, totul îşĭ dapĕră,
Cóma îi vîlvîe, ochiĭ îĭ scapĕră;
Pieptul îi tremură, nările-i fumegă
Peru-ĭ se rupe şi trupul îi spumegă.
Iată-l s'apropie; mantia-ĭ flutură
Pintenii zurnăe, frîul îl scutură;
Spintecă aeru 'n steriţa vântului
Vijâe vêntul iar faţa pământului
Bubue, geme de sgomot de tropote,
Sbârnăe ţĕrna în huet de ropote.
Vine, dar vine, tot par'că cutremură
Arboriĭ frémĕtă, apele tremură.

www.digibuc.ro

SONET

MAREA

Cu tremurarea gândului hotarnic pururĭ,
A razelor solare unde 'n valurĭ lunec',
Şi 'ntinderea nemărginită a vederiĭ
Nu póte limita prioritatea minţiĭ.

Cu 'n de-comunile destoiniciĭ superbe
Incércă cugetul cu trudă să rĕsbată
Şi firea, iar, încércă cu 'ntremare-avidă
Şi e zadarnică dorinţa ne 'mplinită.

Colorile nu se disting cum ochiul vede;
Cristalele şi luciurile pier şi scaper
Şi umbrele se risipesc în flori de apă.

Şi cât gândirea s'asortéză cu reflexurĭ,
Priveliscea imensă stă neconcepută
In magicul destin al voluptăţii vaste.

RUGĂCIUNE

Stăpâne-a-Tot-Potinte
...Ce aĭ dat rost pământuluĭ
Dă-mi luminată minte,
Lumină dă-mi cuvîntuluĭ.

www.digibuc.ro

Fii pururĭ cu 'ndurare,
Ne-ascultă rugăciunile,
Din har la fie-care
A vieţii griji şi-aḑi du-ni-le.

Fiĭ primitor de daruri,
Şi sufletul ne mântue
De suferinţĭ, de-amaruri
De rĕul ce ne bântue.

Dă vĭaţă, libertate
Şi forţe muncitorilor,
Stai pururĭ, Impărate,
In préjma călĕtorilor.

Dă sprijin, dă putere,
Gând bun nenorociţilor,
Curaj şi mângâere,
Dreptate asupriţilor.

Dă hrană, dă tărie,
Traiŭ bun neputincioşilor,
A ta voinţă fie
Asupra păcătoşilor.

www.digibuc.ro

DE ICI PÂNĂ COLEA

Fie vaza lui în urbe
Să se vadă sóre 'n curbe
Iar când i-a coprinde-o norul
Daţi-i luĭ tot ajutorul,
Spre a fi şi el la numĕr
Cu-a 'nnălţimiĭ vóstre umĕr.

Scótă lacrăma, când plânge
Mâinile de şi le frânge,
Iar din har şi ţie pice-ţi
Şi nimica să nu-i ziceţĭ,
Dacă-o fi să-i staţi cu sfatul,
Fie el chiar Impĕratul.

GLOSSA

Nu uşor iesă ideea,
Că-i piezişe sînt şi 'n minte,
Cugetul e tótă cheea
La creaţiĭ cu cuvinte.
Este greŭ a sci de tóte,
Nu ori-ce permite firea,
Nu prea mult se póte scóte
Hazardându-se gândirea.

www.digibuc.ro

E formată inspirarea
Și-a descrie-o dacă'ți place
Nu-i intensă cugetarea,
Că-a ta minte s'ar preface.
Dar te prinzi în joc cu pana
Și te sbuciumĭ înnainte ;
Dar să sciĭ, care e rana ·
Căi piezişe sunt şi 'n minte.

Câte-va plăcute rânduri
Ori-şi-când le scoți pe córde,
Dar stăpân pe-a tale gânduri
Vezi, ce 'n suflet ți-ar mai arde.
Scóte strofa 'nşir cu rime,
Nu 'ntreba, ce este aceea,
Că'n manifestări sublime
Cugetul e tótă cheea.

Iar de-i gând de poesie,
Ce s'ar pune óre 'n viersurĭ,
Când ți s'ar cuveni ție
Tot naturi de universurĭ?
Drept rĕspuns înclină-ți fruntea ;
De veci ține-un lucru minte :
Nu-i uşor de trecut puntea
La creații cu cuvinte.

Dacă-i firea 'ntr'aripată
Ca a apei guri în deltă,
Și mintea-ĭ stăpână tótă
Ca măestrul pe uneltă.

www.digibuc.ro

Deci când scopul la iveală
Pare-a face nedreptate,
Bunul cuget nu înşală:
Este greŭ a sci de tóte.

Câte-o rază de speranţă
Iţi dă clipe de plăcere,
Iar a ḑilelor balanţă
Ţi-amintesce şi-alte ere;
Şi apoi chiar nimbi de gloriĭ,
Pot, să nască şi mâhnirea;
Fiind dar, bizarĭ, fiorii,
Nu ori-ce permite firea.

Ţi-ĭ formată calea sorţiĭ
Cea de-acum ori viitóre;
Nu stai mult în faţa porţiĭ
Spre-a deschide-o noroc mare.
Şi când oglindirea firiĭ
E 'n vîltorĭ rĕscumperate,
La acordul rece—al *sciriĭ*
Nu prea mult se póte scóte.

Hazardându-se gândirea
Nu prea mult se póte scóte,
Nu ori-ce permite firea,
Este greŭ a sci de tóte,
La creaţiĭ cu cuvinte
Cugetul e tótă cheea,
Căi piezişe sunt şi 'n minte,
Nu uşor iasă ideea.

www.digibuc.ro

IN CLIPA DE TIMP

De mult nu mai zimbim din inimĭ,
Şi n'o privesc în admiraţiĭ
Cu perul împletit „de dânsa"
Cu ochiĭ blânḑĭ şi plini de graţiĭ!

Surîsul încărcat de farmec
Cu-a tremurăriĭ guriĭ haruriĭ
Nu maĭ deştéptă suveniruriĭ
De-a dorurilor sacre daruri.

De mult nu-mi mai zimbesce 'n viaţă
Şi 'mi este plină de flori calea
Şi a 'nceput, să se abată
Din sufletul meu tótă jalea.

SCRISÓRE

Amintiri fară de numĕr şi reflexiĭ în mirare
Imĭ coprind întréga minte, cu privirea spre — altă zare.
In noianul depărtăriĭ căilor eternizate
Inclinarea cea de doruri şi plăcerile-s lăsate;
Ne-punêndu-mi la 'ndemână; neînchipuindu-mi, sórta,
Cu vr'un haos de-adastare alt-fel de cum nu i-ĭ pórta.
Cu-al meu gând adânc şi rece strebat lungile distanţe,
Adumbrind în vólul vĭeţeĭ numai sincere speranţe.

www.digibuc.ro

Şi lumina ce 'ncălzesce prejmele seducĕtóre
Face-a se 'nchina la dânsa tótă faima de onóre.
Puse 's în armonizare haosele nopţiĭ negre
Făurind un imn cu slava şi gândirile integre;
Iar în linisce se 'nalţă uimitóre, dulcĭ ecourĭ
Divirgiând în orizonturi cătră firmament şi nourĭ.
In extaz de gingăşie firea mândră se admiră,
Mici însufleţiri se jócă, păsărele se inspiră.
Şi în câmpul cel estetic al superbelor icóne
Şade în odihnă verva veştilor aeriane;
Vr'o enigmă n'o consólă; crăinicĭi ea nu aştéptă
Că 'n extazul măreţieĭ singură este deştéptă.
Iar la dulcile isvóre ale suflului mirăriĭ
Mă 'ndrept eu cu sfiiciune şi în haina 'ntimidării
Urme, spre a se cunósce nu-ĭ permis închipuiriĭ
Tot ce şade 'n axa vremiĭ este consacrat nesciriĭ.
Dar zâmbind în impuls tainic, câte-o rază în ochi nouă
Firea redeştéptă şópta ca sclipirea cea de rouă.
Iar în bolta de privire, în al meu îndemn mult mare,
Stau cu dorul meŭ, uĭmire şi cu gânduri solitare.
Sugerările intime dând acordul contemplăriĭ
Cugetarea se 'ncălḑesce la simbolul admirăriĭ.
Si-apărênd în orĭ-ce préjmă a presentului tablourĭ
Reflectezi spre stâlpiĭ vieţiĭ de la tron păn' la cavouri,
Nu încântă strălucirea cât e dulce suvenirul
Şi pe-acele căi a vieţei sórta 'şi trage veşnic firul.
Aruncând spre lungĭ limanurĭ grandiósa ta privire
Iţi sugeră voluptate şi impulsuri în gândire.
Şi ne maĭ creând cu mintea idealuri ori iluziĭ,
„E menirea" tótă ţinta şi priponul călĕuzeĭ;
Revĕrsând, ori-cum, vîltórea blândă 'ntinsă şi pansivă,
Valurĭ line dintr'o lume sinceră, contemplativă.

www.digibuc.ro

MAREA AGITATA

Și fierb și gem vênturile
Și plâng și fug cânturile,

S'aud și tac șuetele
Și bat și fierb vuetele.

S'ascunde ec fluerelor
Și-i dus și 'nchis șuerelor.

Se 'ntorc și merg valurile
Lovesc, frămînt' malurile.

Și nu s'aud flautele
Și val și vênt caute-le.

Și trec și stau pauzele
Și voci și vești ia-auḍi-le.

AMORUL POETULUI

Cu linisce—adâncă, tăcere să fie,
Și pasĕrĭ să cânte și vêntul s'adie,
Ori-ce să 'nceteze și tóte să 'ncépă
Să pice și frunze, să cure și apă.

www.digibuc.ro

Să cadă în vrajă şi lucrurî şi vreme,
Să stee gândirea, să nu se întreme,
S'adórmă 'n rĕspunsurĭ a veştilor spasme,
Surîsul să nască pribege sarcasme.

A norilor spaţii prin eĭ să se 'nspire
Să umble arcuşe, să cânte şi Lyre.
Şi córde şi dible şi voci să se-acórde,
Lăuntricul zel să se vadă, că arde,
Iar farmecul clipeĭ din ḑi, să dispară,
Ca umbra să rîdă, reflexul să piéră,
Arcade 'n abstracţiĭ, ca 'n ochi să se 'ntindă,
Şi faima, refrenurĭ pe loc s'o coprindă.

Să'şi misce eterul reţeaua-ĭ ne 'nvinsă,
Să-ĭ fie ofranda de flori numai ninsă.
Să nască din noŭrĭ a păcĭĭ mustrare,
Să rîdă din fulger cu vocĭ de 'ngânare.
Să stea fredonările 'n lojă de faĭmă,
Să dee ecoul cu flinta de spaĭmă,
Şi fluturul umple-şi de-arome potirul
Să şuere apa, să sufle zefirul.

DOINAŞUL RĂZĂŞILOR

S'aude cavalul cu jale
Şi-ascultă la el tot oraşul,
Dar nu e nicĭ codru nici vale
Şi este trist tare doinaşul.

www.digibuc.ro

Şi vêntul de fel n'adiéză
Iar farmecul trist se întinde,
Că-i stânsă-a speranţelor ráză
Şi jalea pe-orĭ cine coprinde ;

Căcĭ tonul ce scóte cavalul
E 'ncins de adâncĭ şi marĭ dorurĭ
Şi lacrămĭ curg repezĭ ca valul
De pĭerderĭ de scumpe odorurĭ.

E veche 'ndemnarea de gură
Şi mâinile-ajut'măestria,
Ducênd supĕrarea ce-avură
Răzăşiĭ pierdêndu-şi moşia.

PAYSAGIU

Sûnt nourĭ, şi-ĭ cu sóre-azurul,
Ogoru-ĭ cu-a „maşinei“ scrumurĭ,
Inconjurându-ĭ tot conturul
Douĕ drumuri.

In lac se scurge-un rîu de-aprópe
In undă-ĭ părasindu-l stropiĭ,
La luciul depărtateĭ ape
Cată plopiĭ.

www.digibuc.ro

La iarbă în fânaţ tomnatic
Sclipesce-al rouăĭ fir cu perla;
In veşted trandafir sălbatic
Dórme mierla.

SPRE PRESENŢĂ-MI

Şi-acum ar vedea pe-a mea faţă
Acelea-şi dorinţĭ ne uitate,
Cu dorul de gingaşă viaţă,
Cu blânde privirĭ ne-adorate.

Ar spune şi taine şi cânturi
La umbra gândirilor mele,
Pe-aripele linelor vênturĭ
Ar da bucurie la stele.

Şi fără-a 'ntreba de-a mea sórtă,
Ar spune de viaţa-ĭ întrégă,
Şi-ar pune în drumul meŭ pórtă,
Să fie şi dânsa pribégă.

---

www.digibuc.ro

ORIZONTUL

Hemisfer în rutinare cu reflexele în aburi
Unde caută mărirea, să hotărniciască dorul;
Cuib cu falnice imagini ce-adumbresc superbe sghiaburi,
Unde te conduce gândul, târîind încet piciorul!

Verse giulgiul de lumină, sceptrele în giulgiu împlânte-ţi
Frumuseţile stăpâne—Dómnele ce cat din gémuri;
Şi chiar voi, zări diafane, cu umórea 'n care sûnteţi
Şi cu desmierdarea 'n frunze şi cu mângâerea 'n ramuri.

Ochii cât descopĕr' straja urmei paşilor sinecuri
Un instinct ascunde vĕlul farmeculuĭ enigmatic,
Şi ca ritmul de oracol, gândul tremură în ecuri
Prin ivirea şi mutarea pâlpăiriĭ de jaratic.

Zarea fulgeră încétă, aprige răsună surle
Şi mai ne aseměnată e lumina 'n flacări albe,
Razele ascund în gratii coperişele de turle
Vênturate de lumină şi sclipind în dungi de salbe.

Saltă în involte calme, adierile de glasuri
Cu-a priveliştilor harpe în înflăcărate cânturi,
Şi ai depărtăriĭ haos se resfrânge 'n dulci popasuri
Sub imperiul depărtăriĭ cu impulsuri şi avênturi.

www.digibuc.ro

ARTEMIDEI

Când ochiul îţĭ privesce şi gândul îţĭ aclamă
Ecoul te desmiardă ca glasul cel de mamă ;
Şi vremea glorioasă, prezentul n'o maĭ chiémă,
Când zâmbetu-ĭ cu farmec şi furia-i cu témă.

Dar forţa Firiĭ este tot una de robusta
Ori-unde-a privit mintea, formându-se-a sa crusta,
Şi de-a fost pus cadranul pe-o pantă cât de 'ngustă
Nici gândul nu palpită, nici inima nu gustă.

Tăria razei însă în fibrele latente
Revarsă-obscuritatea vegheriĭ recĭ şi lente ;
Fantasme, operi, sceptre imprima documente
Iar pausa distinge a liniscĭ accente.

Miraculósa frunte ce luce cu-a sa rază,
Şi'n clipe, şi'n destinuri, şi'n datinĭ mediteza,
Şi-apune şi pe scuturĭ, şi pe a jertfeĭ oaza,
Lucréză şi cu ţelurî şi 'n taine ea lucréză,

De luminéză magic vr'o gingaşă lanternă
Lumina nu difusă, tăcerea nu consternă ;
Se pune craniul însu-şi în giulgiu de cavernă
Şi'şi lépédă obolul cu pausa eternă.

www.digibuc.ro

VALS

Cu-acordul metalic al dulcei lăute
Se 'mbină tot gândul suprem al dorinţiĭ,
Crâmpeele vremiĭ în cânt petrecute
Se 'nşiră pe cercul fantastic al minţiĭ.

Impulsul veghĭeriĭ renasce-armonie,
Oglinḑile graţiei cat revederea,
Extazul de farmec cu dorul s'e 'mbie
Şi 'n mira 'ncântăriĭ se cată plăcerea.

Işi pĭerde 'n cadenţe avêntul, aripa,
Iar hangul suprem se îngână pe sine
Şi paşiĭ se fură pierind chiar şi clipa
In pulsul misteric ce rîvna'l susţine.

Ofrande de liniscĭ multiplic dorinţe
Şi zeluri fierbinţĭ re'nnoiesc desfătarea,
Şi ochiĭ se miră nutrind năzuinţe,
Lumini, feerieĭ, născêndu-i splendórea.

Timide priviri, respirări voluptóse,
Surîsurĭ voióse atenţia prinde
Şi 'n blânde răsunete melodióse,
Tot locul—extaze cu farmec coprinde.—

www.digibuc.ro

POET

Cu-a sensaţieĭ imboldurĭ şi-a acelora-şĭ perfecţiĭ,
In triumful firiĭ aprigĭ sub concepte 'n predilecţiĭ,
Lângă surse de plăcere cu perfecte-aureole
Işi descrie fantesia reliefurĭ de corole
Şi unifică miragiĭ cu vizărĭ proprice, apte
Cu-a instinctuluĭ prestigiĭ de sub abajur de nópte.
Este visa remuşcăriĭ sau dreptatea biruinţiĭ?
E simbolul modestiei?... Ori emblema e-a putinţiĭ?
Şi-aşteptate 'n ură tóte ca şi sorţiĭ albĭ din urnă
Cu-atitudinea de viaţă ţilnică cu cea nocturnă,
In regimul nuanţăriĭ spulberărilor de vremurĭ
Când cu sceptrul măestrieĭ îţĭ comanḑĭ şi te cutremurĭ,
Pentru-o clipă îţi faci sfaturi şi îţĭ poruncesce—onórea
Pentru alta stai de-o parte şi 'ţi combaţĭ neruşinarea.
Cugetul stând cu-apostrófe lângă creşterĭ şi descreşterĭ
In lumina vr'uniĭ facle saŭ în umbra vr'uniĭ peşterĭ,
Privind totul ce-aĭ în faţă, înnainte mânând gândul
Când te ia la ochĭ mustrarea şi'ţi vin ţintele de-a rândul
Stând în sama consciinţeĭ drumurĭ marĭ spre a fi sciute
Lângă maxima gândirii cu orgoliŭ ori virtute.
Simţul sceptic ţine fruntea delicată ca şuviţa
Când a conduiteĭ liniĭ se întrec a scóte schiţa;
Adevărul cel dogmatic şi stilistic, spre exemplu,
E privit cu trăsĕtura psalmuluĭ citit în templu;
Dar de aĭ vr'o năzuinţă, pe ce tréptă staĭ tu, omul,
Când cu-o lume de reflexiĭ inima ţi-i cât atomul !?
Fără juste obligaţiĭ cu-al tău drept putênd să şchiópeţĭ
Te îmbraci cu patemĭ juste, din onóre să nu scapeţĭ;
Nici nu cauţi dacă cinstea e cu desfrânarea 'n cértă,
Votul dreptuluĭ îl are una şi aceea-şi sórtă.

www.digibuc.ro

Lupți cu-a sensului ambiții, când mai aprigă e verva
Când la simțuri ai abuzuri și în cap tótă reserva.
Ai resórtele uzanței, munca nu e dificilă,
Și mesori subtilitate cu mesura ta subtilă.
La suavități de daruri și la farmec ce încântă
Stabilesce a ta fire, pe cât firea te frămîntă.
Ți-i constant temperamentul, ca o haină strânsă 'n pături
Și cu ochii cauți sincer și 'nnainte și în lături;
Iar speranța din potrivă se călesce, ca oțelul,
Când constați în câte-o parte ce fel te surprinde țelul.
Ai la fire resemnare, rațiunea ți-i intensă
Și-un resentiment feroce bate 'n mintea ta imensă ;—
Ce fel stai cu tot confortul și cu posibilitatea,
Stând în joc cu consciința, și nici cați dificultatea ?
Vatămi facla cugetării, și cum adversar ți-i simțul
Lași ambiției triumful spre a neteji tot zimțul.
Stând obstacol sentimentul, cum e inima și țelu-i
Și-ori-ce piatră-a remușcării e din praștia acelui.
Nu-i supus recentul cuget, firea n'ai zor s'o califici
Și idei preponderente simți cu zel, cum le mistifici.
Liniile sûnt intacte, reabilitare nu e
Dar misci gândul în vedere, că-a deschis la grad, să spue;
Ești neliniștit de sigur, cauza e confruntarea
Și 'n instanțele mustrării îți compare résuflarea.
Ți-s auđurile calme, însă ohii ți-i simți agerî
In vădite mari mistere deșteptate din distragerî.
Și în fața neteđită, cât se uită tainic Firea
Se rivalisézá 'ntr'una: firea, simțul și gândirea.

www.digibuc.ro

PRIVIRE

De ce să nu plâng oare,
Când inima mĕ dóre,
Când, răguşind cuvîntul,
Sûnt negru ca pămîntul
Şi spor, am cât se póte,
Cu val vîrtej la tóte;
De me înduplec iute
Mereu pe căĭ stătute,
Şi scaper cu puterea
Lovind nemângâerea,
Iar doru-mi se mângâe
Cu smirnă şi tămâe,
Cu rugăciuni de sfaturĭ
Lângă-a icónei laturĭ,
Şi ochi-mĭ stau săgétă
In spre lumina tótă.
Să nu mă fac un ghiaur?
Un sfinx — un minotar?
Să isce'n lume vestea
Să umblu ca povestea
Din gură în ureche
Să sbârnâiu ca o streche,
Că-s pustiit de turbă
Şi totul sûnt o surbă
Cu sufletul şi gândul
Cu simţul şi comândul—
Să nu mă'ntrec cu fapta
Să 'mi fac cruce cu drépta?,
Cu stânga să 'ndoiu lama
Şi să invoc pe mama!?...

www.digibuc.ro

Pe tatăl să-l chĭem barem
Şi-odată să comparem
Rîvnind sìngurătăţiĭ
Prinosul judecăţii
Cu tânguire dréptă
Ce nimeni nu aştéptă
Cu datină de lege
Ce stă a o culege
Cu pagină de carte
A tuturora parte.
Să nu mĕ fac o naibă?
Vesduhul să me aibă
Cu ce-ar putea să mérgă
Să fiu dus ca pe targă,
Să strig din rĕsputere
Să întrupez himere,
Să amuţesc de limbă
Să sciu cine me plimbă,
De ochi, să fiŭ orb, veşnic
Să nu mă uit la sfeşnic,
Cu trupul să stau ţépĕn
Şi vĭaţă să nu dépĕn!
Să nu me fac o fiară?
Şi să sgripţez din ghiară,
Chiar pielea mea s'o caut
S'o umflu, s'o fac flaut,
Iar carnea să mi-o daper,
Să nu vreau să me apĕr,
De m'ar lovi durerea
Să nu-ĭmi simt puterea,
De m'ar lovi nacazul
Să nu'mi cunosc obrazul!

www.digibuc.ro

Să 'ncep la umbră-a plânge
Scăldându-mĕ în sânge,
Să lupt cu mórtea négră
Rĕpus ca de-o podagră,
Să fericesc şi patul
Bătêndu-mĕ păcatul,
Să rîd, plângênd Sodoma,
Lăsându-mĕ fantoma.
Şi sărutând psaltirea
Să plâng pierdêndu-mĭ firea
Cu mîntea şi obrazul
Cu viaţa şi nacazul,
Cu ḑilele şi césul—
Minuta cu tot masul.

LA ISPRAVA TIMPULUI

Zările se 'ntunec tóte;
Timpul stă să se rĕstórne;
Şi stâng zorile soldaţiĭ,
Prin resunete de górne.

E tăcut mai tot oraşul;
Liniştit întreg fartalul,
Iar la, „pod“ în apa gârleĭ
A căḑut, într'însa malul.

Despoiat la rădăcină
Stă în ţĕrm prins, téfĕr, pomul;
Sub dărmatul mal, în apă,
Geme încă'n vĭaţă, omul.

www.digibuc.ro

LA LUNĂ

De me veḑĭ din depărtare prin crepuscularul haos,
Scie-mĕ că sunt ca tine şi-s constrâns ca în repaos.
Şi pot bine-a'ţĭ spune pĕsul, cu pornirea ce mĕ 'ndémnă
Că-s cu viaţa pentru mine, cum e frunza pentru tómnă.
Nu-mĭ ghicesc decât din sórtă, nu mĕ plâng decât de chinurĭ
Şi-s la voia întîmplărĭĭ cu-al meŭ suflet prin căminuri;
Şi cât plâng acum la tine, ţine'n samă a mele lacrămĭ
Şi pe raza ta divină vr'un simtom de-al tău consacră-mĭ.
Eu îţĭ las zălog comândul cu tot ce îmĭ are sórta,
Până 'n clipa cea maĭ cruntă, când mĕ 'nchin în mâini cu harta.
Şi atunci deplâng eu însu-mĭ tot ce mi-a iscat îndemnul,
Şi pe fruntea împietrită descifrez cu ciudă semnul.
Căcĭ nu-ĭ chip, să mĕ astâmpĕr, gândulŭĭ să daŭ alt capĕt,
Pentru-a nu vedea la urmă, unde merg, şi unde scapĕt.
Dar orĭ-cum, primesce-acestea, de la cel ce 'n privirĭ triste
A gândit la sorocirea unĭĭ lumĭ ne egoiste.

IN REFLEXUL CURCUBEULUI

Ciugulindu-şi uda pană
Păsărica se desmiardă
Şi a délulŭĭ sprincénă,
Abia póte să n'o piérdă.

www.digibuc.ro

Curg rezlețele torente
Prin văĭ, luncĭ şi curg prin rîurĭ, .
Priponite 'n firmamente
Şi 'n a codrurilor brîurı.

Rîul curge 'n repezĭ valurĭ
De nu-ĭ vezĭ prin unde fundul,
Lăturalnicelor malurĭ
Sórele le-aprinde prundul.

IN ABSENȚĂ

Sórele frumos şi mândru
A ieşit dintre coline;
Cât de serios se uită!
Par'că-ar întreba de tine!

Linele-a vêntuluĭ unde
De parfum de florĭ sûnt pline
Ce delicios parfum e!
Par'că mi-ar fi dat de tine!

Cât de móle este iarba!
Frăgezie maĭ nu ține,
Par'că-ĭ fața frunțiĭ tale
Desmierdată mult de mine.

www.digibuc.ro

Ce balsam în respirare!
Cum nu eştĭ să-l guştĭ cu mine!
Dulce-ĭ!... ca suavitatea
Sărutatuluĭ de ţine.

Vine-un viers din depărtare
Şi-l aud „frumos şi bine“;
Nu-ĭ al tău? Nu cânţĭ? Dar încă
Să fiĭ tu chiar, lângă mine.

CÂNTARE

Aruncând în vécuri pana de memoriĭ
Am dat peste temple cu înnalte gloriĭ,
Scuturĭ în odăjdiĭ am găsit superbe,
Cu domniri de feţe tinere, imberbe,
Zapise de lupte, mantiĭ de amvonurĭ
Şi chimir de sceptre pe strĕbune tronurĭ.

Adunând cu gândul furiile 'n cuget,
Am aflat ce este omul trist şi buget,
Cum se primblă 'n' vine furiosu-i sânge,
Ce îl face-o clipă sórta a'şi deplânge,
Ce-l îmbărbătézĕ a fi stâns ca scrumul
Farmecului vĭeţeĭ ce-ĭ deschide drumul.

www.digibuc.ro

Datina strĕveche vine surîdêndă,
Tot ce ne privesce cată spre isbândă,
Urmărind ca vremea cuibul de primejdiĭ
Sămânând la colţurĭ razele nădejdiĭ,
Flamura ursiteĭ urmărind-o iarăşĭ,
Spre-a 'mpărţi răsplata, drept, între tovarăşĭ.

DE PRIN TREPTE

SONEŢ

Stăpân, Ce eştĭ al tuturor cu gândul
Iar Tu, Lumină de speranţă dréptă,
Slăviască-se menirea ta 'nţeléptă
Şi 'mpăciuesce mie tot comândul.

La a putinţeĭ Tale 'nnaltă tréptă
Mĕ rog cu sufletul meu respectându-l
Să-l isbăvesci de ce îi vin de-a rândul:
De griji, durerĭ, în clipa cea deştéptă.

Primesce rugăciunea mea prin Cerurĭ,
Fii blând precum s'aprinse-a Tale raze,
Aruncă harurile Tale din eterurĭ.

In voia Ta veghieze-a Tale paze
Şi 'n dar de legi şi de popor şi clerurĭ,
Mĕ lasă veşnicelor recĭ extaze.

---

www.digibuc.ro

TABLOU RUSTIC

Flăcăiaşiĭ munţilor
Şterg sudórea frunţilor
Şi dau zor cu muncile,
Găzduindu-i luncile.

Fetele la secere
Se iau la întrecere
Şi pe-aripa vêntuluĭ
Fac pustiu pământuluĭ.

Strigă păsărelele,
Părăsind vîlcelele.
Să prefacă veştile,
Veştile poveştile.

Sunt stăpâne umbrele
Mângâind porumbrele,
Miriştea şi rariştea
Putegiunea, jăriştea.

AŞ VREA SĂ SCIU

Aş vrea, să sciu, cum se strecóră
Prin voal de vis lumina vĭeţeĭ,
Cu flori de raiu, amurg şi sară
In strălucirea frumuseţeĭ !?

www.digibuc.ro

Dar fericirea ce zimbesce
Prin gânduri, cu mister de şópte.
Cu al cui sceptru stăpânesce
A vieţeĭ fermecări de nópte!?

Ce germen scump încércă oare
Simbolul vieţeĭ cu-a ei valurĭ,
De se 'ntâlnesc pe cale mare
Privirile spre idealuri!?

Dar este-adânc de tot misterul
Şi 'nşir rămâne vis himeric,
Că-i veşted pururea eterul
Dintre lumină şi'ntuneric.

DIN AGITARE

Nimic nu m'abate din cale-mĭ
Când gândul agită-al meŭ creer.
Cătând să dau veşnic răsplată
Vârtejului cu-aprig cutreer.

Alunec cu sórta prin valurĭ
Şi spintec tăcere şi spasme,
Mereŭ rămânênd pe alăturĭ
A grijelor crude sarcasme.

www.digibuc.ro

Impulsul proprit în enigme
Nu-l vatămă 'n veci vr'un simţ straniŭ,
Nicĭ josnic vr'un sorţ nu mĕ cată
Cât spumegă 'n ritm al meu craniŭ.

Dar tot se supune şi tace,
Stau calme şi gânduri şi-avênturĭ,
Simţind armonia divină
A lumiĭ cu-a sale dulcĭ cânturĭ.

Şi ori-ce reflex plin de farmec
Ce-ajută putinţele firiĭ,
Arată viieţelor drumurĭ
Iar ochilor faĭma gândiriĭ.

CÂNTEC DE MARE

Cu valurile spumegóse
Se prinde 'n joc şagalnic, cântul,
Când vîslele alunecóse
Şi ele vîjie ca vêntul.

In „allegretto“ simfonia
Prin note-ar vrea, să se distrame,
Că-ĭ... maĭ... atinsă melodia
Şi val pe val şoptesc în game.

www.digibuc.ro

Ca 'n dulcĭ acorduri măestrite
Urméză blându 'ndelung cântec,
Iar buzele 's ademenite
Ca într'o vrajă de descântec.

In préjma pompeĭ strelucite
Şi cadenţărilor visăriĭ,...
Şi depărtările 's pornite
Să se închine undeĭ mării.

Că-ĭ farmec rar de măreţie
In aiurire voluptósă,
Când clipa cea de voioşie
Pe cuget, liniştit se lasă.

Iar re'nvierea se îmbină
Cu nostalgiĭ, pe sub azururi,
Plecând din apa cristalină
Mereu eteriçe susururi.

DIVINITATEA

Ca răspuns în predomnire recules de gândul tainic
Când se mişcă molecula şi atomul este crainic,
Când lumina scânteiéză şi puterea-i divirgentă
Călĕuza îngenunche şi menirea e leventă.

www.digibuc.ro

Lângă undele încinse, dintre rază şi 'ntuneric
Din nimicnicii şi suflurĭ, în noian de doct himeric,
Lângă sprijinurĭ de forţe, din neanturi şi abisurĭ
Pentru spedele de fapte şi avênturĭ cu subscrisurĭ,
Hotărârea ce desparte tactul de reflexiune
Pune aceleaşi documente pentru vis, deşertăciune;
Pentru într'aripat scripet, pulsul ea nu îl adaptă
Şi alătură insignul lângă flamura cea aptă.
Când stând cu porniri şi şanse; profanări lângă victoriĭ
Dominaţia-ĭ supusă pauselor derisoriĭ;
Gloria înnaintéză tótă intusiasmantă;
E staţionar avêntul, şi demersul e în pantă.
Aspiraţia când cresce şi-o continuă progresul
Şi se îngrămădesce avântul de 'l asvîrle interesul,
Firea e pacificată pentru-a laudelor drepturĭ
Cu surîsurĭ de sensaţiĭ şi-aclamaţiunĭ de pĭepturi.
E simbol o fantezie şi îmbracĭ cu dânsa cultul,
Farmecă.. monotonia şi distingĭ cu ea tumultul.
Un spasm vatămă puterea, o plăcere simţu 'ncinge,
Cu un nerv cercĭ a admite tot ce degetul depinge,
Superficialitatea deşi-ĭ josnică şi 'nnaltă
Apercepţia-ĭ corectă şi în fibră şi la daltă,
Operele măestrieĭ au şi feţe, au şi laturĭ,
Gândul e cu perspectivă, iar ambiţia cu sfaturĭ.
Şi sub ciclurile minţiĭ cu-ale nuanţărĭ stagiĭ,
Cu-auspiciĭ de 'ntreprinderĭ, cu stindarde de omagiĭ
Se înfiră-acomodarea de restabilirĭ supreme,
Cu răboş în fruntea feţei, cu detalii de probleme.
Descriu ierbile atomiĭ, colorîturile criniĭ
Desvelindu-se-a lor statuĭ cu al lor traseu de liniĭ
Intre timp şi între spaţiŭ, pe-a imagineĭ distanţe,
Pentru sceptrele virtuţiĭ şi-a destinelor speranţe.

www.digibuc.ro

GLOSSA

Pentru ochiu tot luminéză
Raze—oricât de mărunte;
Cântăresce de la bază
Ce voiescĭ, să stea în frunte.
Inceputu 'l nasce 'nveţul;
Mult nu învaţă începutul.
Lăcomia şi resfeţul
Tot pe-un drum aruncă scutul

Respectósă şi chiar dréptă,
Nu va fi de cât virtutea,
Căci *menirea-ĭ* e 'nţeléptă,
Cum pe-un briciu l'ascute cutea.
Că născênd compătimirea
Cótele grele orĭ ciunte,
Tot fac falnică mărirea
Raze oricât de mărunte.

Ţiĭ cu mâna, strânsă punga
Şi în becĭu comóră 'ţi arde;
Iar pe-obraz se lasă dunga
Cât n'ai fi fost pus cocarde,
Şi voind să sciĭ în calte
Ceea ce îngreuiază,
Ce opresce să te salte
Cântăresce de la bază.

www.digibuc.ro

Ai dorințele aŭguste
Și simțirea 'ți e intactă;
Insă n'o putea să guste
Gândul raza ce-ĭ compactă;
Ci tot numa 'ntăitatea
Va urma, ca să confrunte
Cu tăria și dreptatea
Ce voiesc, să stea în frunte.

Pe-un instinct ne însemnându-l
O idee fără capĕt,
Și cu gândul mergênd gândul
Pe-anumită cale 'n trapĕt;
Pe-un bolnav oprindu-l frica
De a 'și pune'n gât jivețul,
Mai corect nu e nimica:
Inceputu 'l nasce 'nvĕțul.

Mĕsurându-se isprava
Cu 'mplinirea cea de minte
Și înlăturând gâlcéva,
Cu 'nmulțirea de cuvinte;
Și privind din a ta trĕptă
Care-ĭ rece 'nșir ca lutul,
Veḑĭ, că 'n calea cea mai drĕptă
Mult nu 'nvață începutul

Căutându-te onórea,
Ce ți-a mers prin apeducte
Și cu gândul cercând marea,
Adunând a tale fructe,

www.digibuc.ro

De pe ochi ridicĭ perdeaua
Orĭ cu mâna orĭ cu beţul,
Că nu bate cu vergéua
Lăcomia şi rĕsfĕţul.

Tot pe-un drum aruncă scutul
Lăcomia si rĕsfĕţul;
Mult nu 'nvaţă începutul;
Inceputu 'l nasce 'nvĕţul.
Ce voescĭ să stea în frunte
Cântăresce de la bază.
Raze—orĭcât de mărunte,
Pentru ochiŭ tot luminéză—.

STĂPÂNA VIEŢEI

Cât sciŭ că e de ne 'mpăcată
Pentru-al meŭ suflet ursitórea,
Aş vrea, să vĕd numaĭ odată
Iubita mea schimbându-şi flórea.

Să o privesc ca 'ntot-de-a-una,
Cât pot s'o înţeleg de bine,
Să 'mĭ pară că îmĭ spune luna,
Că ar fi întrebat de mine.

Şi eu voiŭ spune 'n gândul dulce
Cât va zimbi într'a sa vĭaţă,
Cu lăcrămióre să se culce
In aureolată faţă.

www.digibuc.ro

Şi mirosul de florĭ şi ramurĭ
Ce-l va trimete şi la mine,
Să se picteze 'n florĭ de gémurĭ
In unde limpeḑĭ, cristaline

Şi culegênd întreg simbolul
Pentru a clipeĭ fericire
Voiŭ recunósce tot obolul
La fermecata ei zimbire.

Atuncea voiu întinde mâna
Fermecătórelor de lume,
Să-mĭ recunóscà şi „stăpâna"
Pentru-a mea vĭaţă şi-al meu nume

Şi-om duce gândul prin eterurĭ
Şi ne-om zimbi întot-de-a-una,
Cât va fi Sórele în cerurĭ
Şi-or luci stelele şi luna—

Şi or tăia în clipe ochiĭ
Şi s'or opri în fâlfâire
Prin garniturile de rochiĭ
Şi tremurare şi lucire.

Şi farmecul de taină lină
Ce-o sta şi nu s'o maĭ ascunde,
Goni-va ochiĭ de lumină
Picând zimbirĭ unde şi unde.

www.digibuc.ro

Şi ne vom spune veştĭ de gândurĭ
Şi ne-om vedea întot-de-a-una,
Cât stelele-or privi în rândurĭ
Şi ne-o zimbi şi noue luna.

ASPECT

Cu surîsul salutărĭĭ
Cată Firea 'n valul clipeĭ
Serbând datina 'ntremărĭĭ
Pe-auspiciile-aripeĭ.

Sincer ton de colorĭturĭ
Ca depins pe-a arteĭ teme
Cu-a hotarelor sfârşiturĭ,
Consfinţit de 'ntréga vreme.

Gingăşia existenţeĭ
E simbol de-al strelucirĭĭ
Şi penelul complesenţeĭ
O descrie 'n câmpul Firĭĭ.

Măreţia salutară
'Şi-oglindesce 'n graţiĭ faţa.
Făurind cununa-ĭ rară
Laurĭ fragedĭ ca şi viaţa,

www.digibuc.ro

Vagi fiorĭ brăzdéză calmul
Undelor aeriane
Ademenitorĭ ca psalmul
Nostalgieĭ suzerane.

Este pretutindenĭ mare,
Uimitor cu-a sa privire,
Zâmbetul de salutare
Ce făptura 'l ţine 'n Fire.

ÎN VRAJĂ

Saltă înveselesce-te
Inimĭóra mea,
Suflete gătesce-te
Farmec a gusta.

Inlesnesce clipele
O slăvit Amor
Şi 'ntinḑênd aripele
Dă-ne ajutor.

Să nu scie nimene
Unde-i a ne duce,
Şi-a fi la 'nnălţime-ne
Jertfa ce-am aduce.

www.digibuc.ro

Cată-ne, alege-ne
Vre un splendid plaiŭ,
Unde să se legene
Codriĭ ca în raiu,

Printre crengi să fluere
Dulcele zefir,
Apele să şuere
Amoros înşir.

Prin frunziş să fluture
Mândrii cântătoriĭ,
Din aripi să scuture
Inveselitoriĭ.

Să 'mpresóre-albinele
Flori de criniĭ şi teĭ,
Să umple tulpinele
Gingaşĭ flutureĭ.

A fi 'n faima-amoruluĭ
Fondu'ntregeĭ Firĭ,
Dând delir fioruluĭ
Fragedei iubiriĭ.

www.digibuc.ro

SONET

Vêntul se odihnesce 'n alintare
Fulgiĭ de zăpadă ţes troene ;
Lyra lasă-avêntul vechei pene
Şi privirea-mi tótă-ı gânditóre.

Grijile-s ca tara uniĭ pene
Ne'ncetat mai mică şi mai mare,
Şi'n norocul meŭ, ca într'o flóre,
Caut numai galeş, pe sub gene.

Timpul trece clipă pentru clipă
Iar speranţa şi ea cumpĕt cată,
Avêntată 'n gingaşă aripă.

Mângâerea nu e împăcată,
Sufletul de geme, glasul ţipă,
Firea e în turmentare tótă.

PATRIA

Patria-i comóră veche
De la némurile nóstre
Pe pămînt fără pereche
Intre zările albastre.

www.digibuc.ro

Fruntea ei se tot ridică
Vestea-ĭ merge mult în lume,
Scump ca ea nu e nimică
Pentru glorie şi nume.

Amintire de mândrie
Noi purtăm pe-a nóstră faţă,
Stând cu sfanta datorie,
Patria păzind-o 'n viaţă.

Glasurĭ dulcĭ resunătóre
Se înnalţă până 'n nourĭ,
Patria zimbind la sóre,
In a cântuluĭ ecourĭ.

A speranţeĭ dulcĭ scântee
Cresce 'n inimile nóstre,
Făcênd Patria să stee
Cu dor scump sub bolţĭ albastre.

Simţurile cele 'nalte
Stau în suflet tot aprinse,
Sciind veşnic să tresalte
Cugetele ne învinse.

Patria podóbă rară
Pe pământ cu scump renume,
Este falnică comóră
Şi o cânt cu mândru nume.

www.digibuc.ro

LA MARE

Se pierde 'n spume valu-aprópe
Şi 'n şuer aerul vibrează,
In luciul ne coprins de ape
Gândirea se extaziază.

Mânând în calmul depărtării
Vederile reflectătóre,
Deştéptă vraja rechiemării
Cu dorurĭ învoioşătóre.

Aripa vêntuluĭ oxotic
Venind la tine 'n fâlfăire,
Delasă 'n gândul tău haotic,
Dorinţĭ şi 'ndeamnă cu zimbire.

NE MÂNGÂIAT

Smuls din sóre-un sul de raze
De-o ochénă o 'ncălḑesce
Şi-o hârtie de sub dânsa
Frige şi se înroşesce.

Dar pe biata mea speranţă
Nici o rază n'o atinge,
Şi'n întunecósa-i cale
Se recesce şi se stinge.

www.digibuc.ro

Sus un nor plutesce 'n aer
In a cerului azur,
Şi încet—încet se face
Tot mai mic şi mai obscur...

Numai jalea ce mĕ bate
Tot-de-a-una o simt tare,
Şi devine'n tr'al meu suflet
Tot mai mare şi mai mare.

SONET

In bolţile albastrelor ceruri
Stau stelele una şi una,
Din *secere-ĭ* caută Luna
Cum póte să 'nnóte 'n eterurĭ.

Tabloul cum e 'ntot-de-a-una
Cu falnice multe misterurĭ,
S'ascunde ca'n zone de gerurĭ
Pe unde-ĭ uimirea într'una

Vr'o bufnă sburând ca un caer
Copacul îşi svîrle-ori-ce haine,
Şi 'n aer e vêntul cu vaer.

E totu 'n himerice taine...
Şi luna-i ferită de aer;
Tu scĭ oare, ce fac eĭ, Keine?

www.digibuc.ro

www.digibuc.ro